

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Constantini ad Eusebium literae, quem laudat quod Antiochiam
recusauerat. Cap. LIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EUSEBII DE VITA

animi vestri conquiescant, vobis exopto: ex quo portu, fordibus seditionis præteritæ eiectis, pacato mentis statu concordiam in earum locum inducite: vexillū quoq; firmæ dilectionis, in nauigio animorum vestrorum erigite: & cursū cœlestem ad lucem æternitatis, gubernaculis, vt ita dicam, ferreis robustisque rectum tenete. Atq; ea ratione illud integrum & incorruptū deinceps fore putatote, quod discordia erat antea labefactatum. Nam sordes seditionis, quæ nauem antè propè corruerant, vniuersæ ex animis vestris, tanquam ex sentina iam spero exhaustæ sunt. Quocirca iam consilio prouidete, vt is rerum omnium status sit, vti nihil in posterum, quod ex vsu ecclesiæ non sit, inconsulta & vana contentione, vel suscipiatur, vel ratum fiat. Deus vos, charissimi fratres, seruet incolumes. Imperatoris epistola ad nos de Episcopatu Antiocheno à nobis repudiato.

Victor Constantinus, Max. Aug. Eusebio. S.

Constantini ad Eusebium literæ, quem laudat quod Antiochiam recusauerat. CAP. LIX.

Epistolam tuam legi diligentissime, ex qua ecclesiæ canonem exquisite abs te seruatum intellexi. In his namque persistere, quæ Deo grata, quæq; traditioni apostolicæ consentanea videtur, permagnæ pietatis est. Ac sic putato, te in hoc ipso plane beatum, quod totius (propè dixerim) orbis terrarum testimonio dignus iudicatus sis, qui vniuersæ ecclesiæ episcopatu perfungaris: & huic tuæ felicitati reuera quasi accessionem adiunctam, quòd omnes ea tui cupiditate ducantur, vt te velint esse apud se. Porro abs te prudenter sane factū est, quòd & domini mandatum apostolicumque ecclesiæ canonem seruare decreuisti, episcopatum ecclesiæ Antiochenæ prorsus repudiando, & in eo episcopatu fungèdo permanere laborasti, quem ab initio Dei voluntate suscepisses. Hac de re literas dedi cum ad populum, tum ad alios ecclesiæ ministros: qui quidem de eadem etiam ipsi scripserant ad me, suamq; sententiã declarauerant. Quas quidem literas, cum tua sanctitas perlegerit, facile intel-
liget,

liget, me cum iustitia ipsa illis contradicere videret, diuina quadam impulsione ad eos rescripsisse. Quorū concilio tuam interesse prudentiā opus est, vt hoc quicquid sit negocii, in Antiochena ecclesia, recta ratione transigatur. Deus te, frater charissime conseruet.

Victor Constantinus Max. Aug. Theodoto, Theodoro, Narcisso, Aetio, Alpheo, & ceteris episcopis, qui sunt Antiochiæ S.

Constantinus scribit ad Synodum, ne Eusebium Cæsaria auellant. CAP. LX.

Literas à vestra prudentia ad me scriptas perlegi, & prudens Eusebii collegæ vestri institutum ac sententiam in eisdem à vobis declaratam admodū approbavi, quæq; gerebantur omnia, partim ex vestris, partim ex Acacii, & Strategii clarissimorum comitum epistolis cognoui. Ac cum rationem accuratè mecū iniuissem, ad populum Antiochenum, quid Deo acceptum, quidq; ecclesiæ consentaneum foret, epistola scripsi: cuius exemplar his literis subiungendum præcepi: vti vos intelligatis, quid tandem ipse iuris æquitatisq; causa adductus, ad populum Antiochenum scripserim. Ac quum literæ vestræ hoc complectebantur, vt cum populi tū vestro prudenti consilio & instiruto, Eusebius, sanctissimus Cæsariensis ecclesiæ episcopus, Antiochenæ præsideret ecclesiæ, eiusque curam susciperet, oportebat & Eusebij literas, quæ decretum ecclesiæ maxime obseruare videbatur, & meam simul sententiam vestræ prudentiæ ostendere. Et quoniam Euphronius presbyter ex vrbe Cæsaria Capadociæ ortus, & Georgius Arethusiorum itidem presbyter (quem Alexāder ad presbyterii ordinē Alexandriae euexerat) viri propter fidei integritatem planè spectatissimi, ad me forte fortuna venerunt, idcirco relictum videbatur, vt non solum hos, qui sunt ad episcopatum petendum designati, sed alios etiam, quos vos ipsi ad episcopatus honorem capeendum dignos iudicaueritis vestræ prudentiæ significare, vti decernatis ea, quæ cum apostolorum traditione penitus consentiant. Quibus hominibus vobis iam oportune & commodè suppeditatis,

ditatis,